

Sygn. akt II Cz 236/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wnioskodawczyni E. P. na postanowienie Sądu

Rejonowego w K. z dnia 4 marca 2013 r., sygn. akt I Ns 35/13

w sprawie z udziałem G. W., J. M., A.

J., W. Ł., G. J., P.

J. i C. T.

o dział spadku i zniesienie współwłasności

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 marca 2013 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek wnioskodawczyni o zwolnienie od kosztów sądowych, uznając, że w świetle złożonego przez nią oświadczenia majątkowego jest ona w stanie ponieść te koszty, które na obecnym etapie postępowania związane są z opłatą sądową w kwocie 2200 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawczyni dysponuje stałym miesięcznym źródłem dochodu, z którego, licząc się z koniecznością wytoczenia przedmiotowej sprawy, mogła zabezpieczyć środki na koszty niniejszego postępowania, tym bardziej, że nie wykazała jakie koszty utrzymania ponosi. Ponadto, dysponując miesięcznym wynagrodzeniem oraz nieruchomością, mogła zabezpieczyć stosowne środki przez zaciągnięcie kredytu konsumenckiego.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawczyni, wnosząc o jego zmianę przez uwzględnienie wniosku, zarzuciła rażące naruszenie przepisu art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, polegające na niezbadaniu przez Sąd pierwszej instancji okoliczności, które pozwoliłyby ustalić, czy jest ona w stanie ponieść koszty postępowania w sprawie o dział spadku bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie podlegało uwzględnieniu, gdyż nie podważyło ono w żaden sposób stanowiska Sądu Rejonowego i uzasadniającej je argumentacji, które Sąd Okręgowy w całości podziela. Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, że strona dochodząca swych praw na drodze sądowej ma prawo ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych, jednakże dla skuteczności złożonego w tej materii wniosku zobowiązana jest spełnić przesłanki określone przepisami prawa, regulującymi instytucję zwolnienia od kosztów sądowych, skarżąca zaś, w ocenie Sądu, wymogów tych nie dochowała. Na podstawie złożonego przez nią oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania nie sposób bowiem ocenić czy jej dochód w całości pochłaniają koszty utrzymania rodziny. Tymczasem

oświadczenie takie jest nieodzowną przesłanką przyznania zwolnienia od kosztów sądowych po weryfikacji przez sąd zawartych w nim danych. Stanowi ono wskazany przez ustawodawcę środek dowodowy, za pomocą którego ma zostać wykazana zasadność wniosku. Wnioskodawczyni natomiast nie podała w istocie żadnych danych, które mogłyby zostać poddane ocenie Sądu. Trzeba przy tym podkreślić, że Sąd nie jest obowiązany do prowadzenia dochodzenia w sytuacji, gdy stan majątkowy strony oraz inne okoliczności wskazane w art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie są w ogóle znane. Ubiegający się o zwolnienie od kosztów musi wykazać zasadność złożonego wniosku. Sąd nie ma obowiązku zastępowania go przez zarządzenie odpowiedniego dochodzenia w tym przedmiocie, w szczególności, gdy ubiegający się o zwolnienie od kosztów jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Do sądu należy uznanie oświadczenia osoby fizycznej o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania za wystarczające i dostateczne do zwolnienia od kosztów sądowych. Jeżeli sąd uznaje takie oświadczenie za niedostateczne, oddała wniosek o zwolnienie. Z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie. Należy więc przyjąć za Sądem pierwszej instancji, że obowiązkiem wnioskodawczyni, ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych, było podanie szczegółowych informacji dotyczących jej stanu majątkowego, w tym także kosztów bieżącego utrzymania. Skarżąca zaś obowiązkowi temu nie sprostała, zatem jej wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Rację ma również Sąd Rejonowy, że wnioskodawczyni, przygotowując się do dochodzenia swoich roszczeń na drodze sądowej, powinna była liczyć się z koniecznością ponoszenia kosztów sądowych i gromadzić na ten cel niezbędne środki pieniężne, tym bardziej, że możliwość wystąpienia z wnioskiem o dział spadku powstała już w latach 90-tych. Jeśli zaś, jak twierdzi, nie dysponuje gotówką, może zaciągnąć w instytucjach kredytowych niewielki kredyt lub pożyczkę, których płatność byłaby rozłożona na dłuższy czas.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.